

Libris

Gerda Muller

Respect pentru Mama mea și pentru

Cum crește grădina mea?

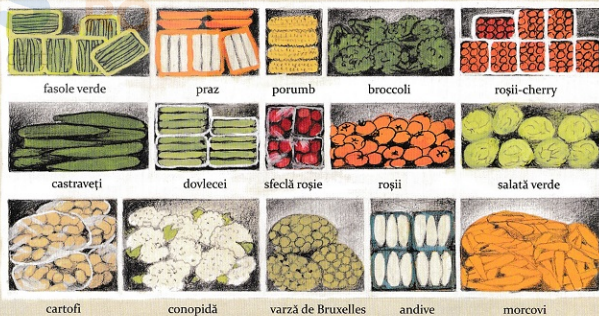

Editura Frontiera
2021

Ce bine e în vacanță!

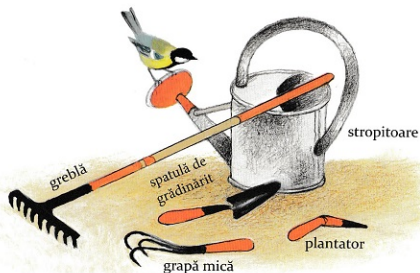
Respect pentru oameni și

Sofia locuiește într-un oraș mare. Legumele pe care le știe ea sunt doar cele pe care le-a văzut la supermarketul din capătul străzii. Astăzi, Sofia ia trenul ca să meargă la buncii ei de la țară, unde își va petrece vacanța de vară. Ei au o grădină în care cresc tot felul de legume gustoase. Sofia e foarte bucuroasă. O să facă o mulțime de treburi plăcute prin grădină.

Seara, când ajunge la bunici, se culcă în camera ei mică, de la mansardă. Dimineața, o trezesc ciripitul păsărilor și razele soarelui. Și, mai ales, mirosul plăcut de cacao cu lapte pe care bunica i-a pregătit-o pentru micul dejun. După ce mănâncă, bunicul o ia cu el în grădină, să-i arate uneltele cu care va lucra - toate făcute pe măsura ei.

— Mulțumesc, bunicule, îi spune Sofia.

Bunicul îi arată Sofiei un petic de pământ unde poate să planteze ce legume dorește.

— Uite, am să te ajut, îi spune el. Înainte să pui semințele, trebuie să cureți bine pământul cu grebla.

— Vreau să semăn morcovi, ridichi și salată, spune Sofia.

Bunicul îi dă trei pliculețe de hârtie și trei etichete. Apoi face trei șanțuri mici cu coada greblei. Trebuie pusă deoparte și o găleată plină cu pământ, pentru mai târziu.

Sofia scrie pe etichete numele legumelor, apoi le înfige în pământ.

Pe urmă, pune semințele în șanțurile mici făcute de bunic. Nu-i tocmai ușor!

Acoperă semințele cu pământul pe care îl pusese deoparte.

Mai rămâne doar să le ude și gata!

— Bravo, hărnicuța mea! îi spune bunicul. Acum trebuie să ai răbdare trei săptămâni până o să poți să ronțai ridichi din grădina ta...

Respect pentru oameni și cărți

Mai bune chiar decât bomboanele

A doua zi, bunicul vine cu un coș plin de paie. E însoțit de un băiețel pe care-l cheamă Tom.

— L-am invitat pe vecinul meu cel mic, să culegem mazăre cu toții. Dar mai întâi o să mulcim ceapa. Să mulcim înseamnă să punem paie la rădăcina plantelor. Hai și tu, Sofia!

Micuțului Tom îi place mult ce face, la fel și Sofiei.

— Dar la ce folosesc toate paiele astea? întreabă Sofia.

— Le punem ca să țină pământul umed și ca să nu crească buruienile. Când terminați de împrăștiat paiele, gustăm cu toții niște boabe de mazăre crude!

Bunicul dezghioacă o păstăie și lasă boabele să se rostogolească în mână Sofiei. Fetița încearcă un bob.

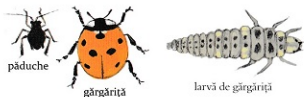
— Mmm, ce bun e! spune ea, închizând ochii.

— Ce dulce e! se bucură și Tom.

Celor doi copii le plac la nebunie boabele de mazăre crude. Dar și păsărilor... Din fericire, pisica stă prin preajmă și nu le lasă să se apropie.

O gărgăriță s-a așezat pe mână Sofiei. Bunicul e întotdeauna bucuros când vede gărgărițe în grădină. De ce? Pentru că gărgărițele, și mai ales larvele lor, mănâncă păduchii plantelor.

Bunicului nu-i plac deloc păduchii, pentru că sug seva care circula prin tulpinile plantelor. Ce e seva? Seva e ca sângele nostru. Când păduchii sug seva plantelor, ele se îmbolnăvesc. Trăiască, așadar, gărgărițele!

Un păduche, o gărgăriță cu șapte puncte și larva ei. În imagine, ilustratoarea le-a desenat de trei ori mai mari decât în realitate.

Uneori, pe una și aceeași plantă, se pot observa gărgărițe și larve mănâncând păduchi.

Două păstăi de mazăre, nouă boabe, o ceapă verde, o ceapă eșalotă, trei ridichi, trei păstăi de fasole verde.

